

group differences of speech speech habit."

2.06- ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞান (Historical Linguistics)

আধুনিক ভাষাবিজ্ঞানৰ পিতৃস্বৰূপ ফাৰ্ডিনান্ড দ্য চুল্‌ভ
ভাষাৰ অধ্যয়নৰ দুটা দৃষ্টিভঙ্গীৰ কথা উল্লেখ কৰিছে -
'সমকালিক' (Synchronic) আৰু 'কালক্রমিক' (Diachronic)।
Sia (Prefix) Through, across অৰ্থাৎ মানেদি বা
অতিক্রম কৰি আৰু Chronos > Chroniac, Time অৰ্থাৎ
কাল। গতিকে যি কালৰ মানেদি আহে, কাল অতিক্রম
আহে বা বিভিন্ন কালৰ মাজে অতিক্রম কৰে তাকে
Diachronic বা 'কালক্রমিক'। ইয়াক সীমিতভাৱে
'ঐতিহাসিক' বুলিও ক'ব পাৰি। (স্মৃতি-উৎস: পূৰ্ব. উ. ৩০০)
সমস্কৰ সগতি ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানত কোনো এটা ভাষাৰ
ক্রমবিকাশৰ মাজে অধ্যয়ন কৰা হয়। আনহাতে, কোনো
এটা ভাষাৰ ক্রমবিকাশৰ মাজে অধ্যয়নে ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানত
মূল-বিষয়।

ভাষা স্থিতিৰতনমীল। ভাষা সন্মত সতি ভাষাৰ
স্থিতিৰতন হয়। কোনো এটা ভাষা নিদুত সন্মত সতি
স্থিতিৰতন হৈ আহিছে তে আমাৰ ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানত
কৰা হয়। ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানত নিমিত্ত ভাষাক সামান্য
উপ-সাদ্য (Component) হিচাপে লৈ ভাষা ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানত
উপ-সাদ্য উপস্থাপন কৰে। ভাষাৰ মূল উপ-সাদ্য কি,
তে স্থিতিৰতনৰ উত্তৰ কি কি ভাষা স্থিতিৰতনৰ মতন
ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানত আমাৰিত হয়। তোক কৰিছিল
সামান্য বিভিন্ন সন্মত ভাষাৰে মতন, সন্মত, সন্মত
আদি সন্মত সন্মত অধ্যয়ন স্থিতিৰতনমীল হয়। কিন্তু

ঐতিহাসিক স্তৰ এটাত ভাষাটোৰ কি ক্ষমত আছিল
 তাক শুনিবলৈ পোৱা নাযায়। যেনে ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানীয়ে
 আৰীন ঐতিহাসিক লিপি, লেখলিপি, আৰীন হাত লিখা
 লিপি, পাঠ্যপুস্তকৰ টোলা আদি অধ্যয়ন কৰে। ইয়াতে
 ভাষাৰ বিভিন্ন সঁজুলিৰ সন্ধান কৰে, বিভিন্ন ধৰণৰ বৈচিত্ৰ
 একোটাৰে যেনে সমস্ত শব্দ বা মানুষৰ মন খিচায়ে
 সূহন কৰি তাক বিশ্লেষণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈ সঠিক
 আলাচনা কৰে। মুঠ ক'ব পাৰি যে, ঐতিহাসিক ভাষা-
 বিজ্ঞানত ভাষাটোৰ আৰীন স্তৰত পৰা আধুনিক স্তৰলৈ
 যোৱাৰ সন্ধান আৰীন লিখিত নিদৰ্শন সংগ্ৰহ কৰি
 সমস্ত সমস্ত হোৱা ভাষাটোৰ পৰিষ্কাৰৰ বিভিন্ন দিন
 অধ্যয়ন কৰা হয়।

২.০০ ঐতিহাসিক ভাষা বিজ্ঞানৰ সীমা দুটা - এটা হ'ল -
 'ব্যক্তিগত ভাষাৰ বিৱৰ্তন' (Linguistic Ontogeny)
 আৰু আনটো হ'ল - 'জাতি বৃত্তীয় ভাষা' (Linguistic
 Phylogeny)। একে কক্ষিত ক্ষেত্ৰত পৰা মূল
 পৰমিত বৈচিত্ৰ ভাষা শিক্ষা সমস্ত সতি সমস্ত
 বিৱৰ্তন হয় তেওঁ আলাচনাৰ 'ব্যক্তিগত ভাষাৰ
 বিৱৰ্তন'। আনহাতে একোটা ভাষাসম্প্ৰদায়ৰ
 নিৰ্ভৰশীল ভাষাৰ ঐতিহাসিক বিৱৰ্তনৰ সীমা
 'জাতি বৃত্তীয় ভাষা'।

ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞান ভাষাবিজ্ঞানৰ এটি
 স্তৰ হিচাপে সূচনা হৈছিল 'Anglo-Saxon'ৰ পৰা
 ইংৰাজী ভাষাৰ ঐতিহাসিক বিৱৰ্তন অনুসন্ধানত
 পৰিণত পদ্ধতিৰে - হুলনামূলক আৰু
 পুনৰ্গঠন। ইয়াৰে ভাষাটোৰে সন্ধান
 কৰি ভাষা পাঠ্যপুস্তকৰ সন্ধান লাভ কৰে।
 এক কক্ষত, ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানৰ
 সন্ধানত ভাষাটোৰে সন্ধান লাভ কৰে।
 সন্ধানত ভাষাটোৰে সন্ধান লাভ কৰে।
 সন্ধানত ভাষাটোৰে সন্ধান লাভ কৰে।

২.১০

সন্ধানত ভাষাটোৰে সন্ধান লাভ কৰে।

আদিতে ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানত আলাচনাৰ বিষয়।
 স্বাভাৱিক আলাচনাত ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানী সন্মত।
 নহয় কিন্তু ভিন্ন ভিন্ন আলাচনাত বিভিন্ন উদ্দেশ্য।
 ভিন্ন কি আছিল, কি কি পৰিৱৰ্তন কৰাৰে সন্নিৱিত হৈছে
 সেই কথা ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানীসকলে আলচনা কৰে।
 পৰিৱৰ্তনৰ কাৰণ তিনিটা - ভিন্ন বিস্তাৰ, ভিন্ন সংস্কৃতি আৰু
 ভিন্ন সংস্পৰ্শ।

কোচিয়াম কোনে এটা অক্ষয় প্ৰসঙ্গত সীমিত
 ভিন্ন প্ৰকাৰ কৰি সিহঁত বিস্তৃত ভিন্ন প্ৰকাৰ কৰিলে - এক
 ভিন্ন বিস্তাৰ হোল। যেন - পূৰ্বীন অক্ষয়ত প্ৰসঙ্গত বীন
 প্ৰকাৰত পৰিষ্কাৰ কৰি বুজাইছিল কিন্তু পৰৱৰ্তী সময়ত যিকোনো
 কাম নিশ্চিন্ততাৰে সমাধি কৰাৰে কৰাৰে বুজাৰে
 নহয়। যথেষ্ট হওঁলৈ গৈছে। আৰু প্ৰসঙ্গত বিস্তৃত ভিন্ন
 প্ৰকাৰ কৰি সিহঁত সীমিত ভিন্ন প্ৰকাৰ কৰিলে - এক
 ভিন্ন সংস্কৃতি হোল। যেন - মুগ অক্ষয় প্ৰসঙ্গত প্ৰকাৰ
 পৰিষ্কাৰ বুজাইছিল সিহঁত হৈ এৰি বিিন্ন পৰিষ্কাৰ - প্ৰাকৃতিক
 বুজাৰে গৈছে। তেনেকৈ এটা অক্ষয় এক সময়ত সি ভিন্ন
 প্ৰকাৰ কৰিছিল সমস্ত সিহঁত সি আন এক হওঁলৈ ভিন্ন
 প্ৰকাৰ কৰিলে এক ভিন্ন সংস্কৃতি হোল। যেন - গাঁৱ
 অক্ষয়ত এক সময়ত গাঁৱত কাম কৰা হওঁলৈ বুজাইছিল
 কিন্তু সিহঁত গাঁৱ অক্ষয়ত মুগক বুজাৰে নহয়।
 ভিন্ন পৰিষ্কাৰ এই ভিন্ন আলাচনাত ঐতিহাসিক
 ভাষাবিজ্ঞানে প্ৰকাৰে বুজি সহন কৰে।

২.১০

ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানৰ দৃষ্টিভঙ্গীত নিম্না দুখন
 উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থ হ'ল - (অসমীয়া ভাষাৰ সূত্ৰ) ডা. বনীকান্ত
 কাকতি গৱেষণামূলক গ্ৰন্থ - 'Assamese, Its formation
 and Development' (১৯৬১) আৰু (অসমীয়া ভাষা) ডা. সুনীতি
 কান্ত 'উৎপত্তি & The Origin and Development of
 The Bengali Language' (O.B.B.L)

